

правовідносин, що виконують посередницькі функції. Іноді їх плутають з платниками податків, податковими органами, збирачами податків та інших. Саме це обумовлює визначення чітких критеріїв відокремлення податкових агентів від інших суб'єктів податкових правовідносин.

Отже, дослідження правового статусу податкового агента зумовлюється важливими соціальними, правовими і науковими потребами. Тому проблема правового статусу податкового агента набуває більш чіткого вираження.

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ДЕРЖАВНОГО ТА СУСПІЛЬНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕКСПЕРТНО-ОЦІНОЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Резнік М.М., *асп.,
університет «Україна», м.Київ*

Оцінка майна стає широко затребуваною у зв'язку з появою таких актуальних питань як земельна реформа, порядок здійснення примусового відчуження майна за рішенням суду, податкова застава, з'ясування майнових суперечок.

Розв'язання зазначених проблем є передумовою вдосконалення адміністративно – правового регулювання експертно – оціночної діяльності.

Однією з актуальних проблем в даній галузі є удосконалення державного і суспільного регулювання оцінки майна та професійної оціночної діяльності, поняття їх суті та механізмів.

Слід зазначити, що регулювання цих питань є системою механізмів забезпечення (гарантування) достовірності і об'єктивності оцінки майна, а також формування і розвитку відповідної інфраструктури.

Основними механізмами регулювання оцінки майна і професійної оціночної діяльності є: нормативно – методичне регулювання; організаційно – правові механізми сегментації і контролю ринку оціночних послуг; організаційно – правові механізми “внутрішньо–корпоративної ієрархії”; організаційно – правові механізми регулювання доступу на ринок оціночних послуг.

Сукупність вказаних механізмів складає суть державного регулювання і, відповідно, сукупність механізмів, що реалізуються суспільними інститутами – суть суспільного регулювання.

Детальніше розглянемо і проаналізуємо механізм державного і суспільного регулювання майна і професійної оціночної діяльності в Україні.

Отже, державне регулювання оціночної діяльності полягає у забезпеченні формування і розвитку інфраструктури оцінки майна в Україні; об'єктивності і законності її проведення, зокрема відповідності оцінки нормативно – правовим актам; впровадження в практику оцінки міжнародних норм і правил; забезпечення суспільних інтересів з питань оцінки майна; створення конкурентного середовища серед суб'єктів оціночної діяльності і на навчальних закладах, що здійснюють професійну підготовку оцінювачів; проведення оцінки майна органами державної влади і органами місцевого самоврядування відповідно до законодавства.

Органом державної влади, що здійснює державне регулювання оціночної діяльності в Україні є Фонд державного майна. Разом з тим, Кабінет Міністрів України в питаннях оціночної діяльності здійснює повноваження, визначені Конституцією України, Законом України “Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні” (далі – Закон) та іншими нормативно – правовими актами. Суспільне регулювання оціночної діяльності в Україні здійснюється самогерувівними організаціями оцінювачів.

Створення і порядок діяльності таких організацій регулюється законодавством про об'єднання громадян з урахуванням особливостей, встановлених Законом.

Необхідно наголосити, що на сьогодні питання ціни, вартості і оцінки майна регулюються більше ніж 180 нормативно – правовими актами України, і нажаль, не всі чинні норми кореспондують між собою. Вищезгадані правові норми регулюють правовідносини, що виникають в процесі проведення оцінки майна і майнових прав які належать юридичним і фізичним особам резидентам та нерезидентам України.

Вцілому, законодавчо закріплені єдині вимоги до процедури проведення оцінки майна і майнових прав, незалежно від форм власності і його місцезнаходження. В той же час необхідно наголосити, що законодавчо не встановлюється обов'язковість оцінки майна і майнових прав (за винятком випадків, викладених у статті 7 Закону).

Фактично Закон гарантує право будь - якої юридичної або фізичної особи на проведення оцінки і отримання її достовірного її результату, тобто гарантує надання якісної консалтингової послуги і подальше використання результатів оцінки.

Саме тому необхідно вдосконалювати механізми, що регулюють процедури оцінки і вимоги до професійної оціночної діяльності спрямовані на захист прав осіб, які використовують результати оцінки, що у свою чергу гармонізує українське і міжнародне законодавство в цій сфері відносин.

ПРОГАЛИНИ СІМЕЙНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ В РЕГУЛЮВАННІ ШЛЮБНИХ ВІДНОСИН

Горева Є.Ю., *пошукач*

Сімейний кодекс України регулює: сімейні особисті немайнові та майнові відносини між подружжям, між батьками та дітьми, усиновлювачами та усиновленими, між матір'ю та батьком дитини щодо її виховання, розвитку та утримання, сімейні особисті немайнові та майнові відносини між бабою, дідом, прабабою, прадідом та внуками, правнуками, рідними братами та сестрами, мачухою, вітчимом та падчеркою, пасинком, сімейні особисті немайнові та (або) майнові відносини між іншими членами сім'ї, визначеними у ньому.

На сьогоднішній день актуальним залишається питання регулювання шлюбних відносин, а саме що таке шлюб та його реєстрація. Зупинимось на розгляді однієї умови стосовно реєстрації шлюбу – шлюбний вік.

Шлюбом є сімейний союз жінки та чоловіка, зареєстрований у державному органі реєстрації актів цивільного стану. Проживання однією сім'єю жінки та чоловіка без шлюбу не є підставою для виникнення у них прав та обов'язків подружжя. Релігійний обряд шлюбу не є підставою для виникнення у жінки та чоловіка прав та обов'язків подружжя, крім випадків, коли релігійний обряд шлюбу відбувся до створення або відновлення державних органів реєстрації актів цивільного стану.

Шлюбний вік для жінки встановлюється у сімнадцять, а для чоловіка — у вісімнадцять років. Особи, які бажають зареєструвати шлюб, мають досягти шлюбного віку на день реєстрації шлюбу.

За заявою особи, яка досягла чотирнадцяти років, за рішенням суду їй може бути надано право на шлюб, якщо буде встановлено, що це відповідає її інтересам.

Державна реєстрація шлюбу встановлена для забезпечення стабільності відносин між жінкою та чоловіком, охорони прав та інтересів подружжя, їхніх дітей, а також в інтересах держави та